

युयोध्यस्मज्जुङ्गराणमिनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥३६॥

का° [८. ७. ६.] अग्ने नयेति वाचयतीति ॥ अग्नेयी त्रिष्टुवगस्त्यदृष्टा । हे अग्ने हे देव विश्वानि सर्वाणि व्युनानि मार्गान् ज्ञानानि वा विद्वान् ज्ञानानस्त्वमस्माननुष्ठातृरग्रे धनाय यज्ञफलाय सुपथा शोभनमार्गेण नय प्रापय । किं च अस्मदस्मत्तोऽनुष्ठातृभ्यः एनः पापं युयोधि पृथक्कुरु यु मिश्रणामिश्रणयोः यैतिः शपः श्रुः वा हन्द्सीति [पा° ३. ४. ८८.] हेः पितृपत्ने अडितश्चेति [पा° ६. ४. १०३.] हेर्धिः पितृादुणः । किम्भूतमेनः जुङ्गराणम् ऊर्हा कौटिल्ये अस्मात् ऊर्हतेः (48.) सनो लुक् हलोपश्चेति [उणा° २. ८८.] औणादिकसूत्रेणानच्प्रत्यये रूपम् ऊर्हितुं कौटिलीकर्तुमिहतीति जुङ्गराणम् अभिलषितक्रियाप्रतिबन्धकमित्यर्थः । किं च ते तव भूयिष्ठां बहुलतमां नमउक्तिं हविषां वचनं याज्यापुरोऽनुवाक्यालक्षणं विधेम करवाम नम इत्यन्ननाम [निघ° २. ७.] यद्वा नमस्कारविषयामुक्तिं संपादयाम ॥३६॥

अयं नोऽअग्निर्वरिवस्कृणोत्ययं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन् ।

अयं वाजान्तयतु वाजसातावयत् शत्रून्जयतु जर्हृषाणः स्वाहा ॥३७॥

का° [८. ७. ७-१.] उत्तरेण सदो कृत्वाग्नीध्रेऽग्निं निदधाति ग्रावद्रोणकलशसोमपात्राणि चायं न इति जुहोत्यस्मिन्निति । शालामुखीयमग्निं ग्रावादीनि च सदस उत्तरभागे नीत्वाग्नीध्रमण्डपे निधाय तत्रत्यधिष्णयगतिऽग्नौ धृतेन जुहुयादिति सूत्रार्थः ॥ अग्नेयी त्रिष्टुव्यजुरक्ता । अयमग्निर्नोऽस्माकं वरिवः धनं कृणोतु करोतु अयमेवाग्निर्मृधः संग्रामान्प्रभिन्दन्विदारयन्सन्पुर एतु अग्रतो यातु अयमेवाग्निर्वजसातौ वाजानामन्नानां सम्भजने निमित्ते वाजान् शत्रुसंवन्धीन्यन्नानि अस्मभ्यं दातुं जयतु ततोऽयमेवाग्निर्जर्हृषाणोऽत्यर्थं कृष्यन् शत्रून् जयतु स्वाहा तुभ्यं सुहुतमस्तु (49.) ॥३७॥

उरु विंक्षो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि ।

धृतं धृतयोने पिव प्र-प्र यज्ञपतिं तिरु स्वाहा ॥३८॥

का° [८. ७. १५.] उरु विंक्षविति जुहोतीति । पूर्वमन्त्रेणाग्नीध्रीये होमोऽनेन